

Del Refugi de Vallferrera al Centre Equestre d'Auzat: travessant les altes muntanyes del Pirineu

24,15 km Desnivell de pujada: 660 m Desnivell de baixada: 1.765 m

Senyalització

Fins a l'alçada de Solcem, ja en terres de l'Arieja, s'utilitza un corriol de muntanya ben fressat i marcat; després caldrà seguir –amb l'excepció de l'últim tros- la carretera asfaltada d'accés a l'embassament.

A la primera part de l'etapa, el tram entre el refugi i el coll de Boet, se segueixen els senyals grocs del Parc Natural de l'Alt Pirineu, que es combinen indistintament amb els senyals blancs i vermells del sender de gran recorregut GR Transfronterer. Les banderoles del parc resolen els dubtes inicials. Passat el port de Boet, les marques de GR es combinen amb les marques grogues dels camins de l'Arieja.

Descripció del recorregut

0,00 km (1.901 m). Refugi de Vallferrera. Des del refugi cal refer un tram del camí de l'etapa anterior (SE) travessant el pont d'Areste i baixant en direcció al pàrquing i al pla de Boet. Abans d'arribar al barranc d'Arcalís, però, una banderola (0,44 km, 1.850 m, 7 min) indica que cal seguir el sender cap a l'esquerra (SE), que planeja sobre el pla de Boet per la seva esquerra, prop de la cabana i passant entre els antics salers per a les vaques. El camí segueix pujant cap al SE fins a lo Mercat. Des d'aquí es continua pujant direcció SE guanyant alçada fàcilment pel sender que segueix marques grogues i fites. Es salta el Pletiu Gran i, cap a l'E s'arriba a l'Assalador (2,69 km, 2.250 m, 1 h 12 min); sense deixar d'ascendir es pot contemplar el circ de Baiau al SE, tancat per la serreta dels Lavans al seu NE, el Comapedrosa (al seu SE), el pic de Sanfonts (al seu S) i els pics de Vallpeguera i d'Ascorbes (al seu O). Es continua, ara cap al NE, guanyant alçada fins que es divisa el port de Boet sobre un petit estany.

4,25 km (2.511 m), 1 h 54 min. Port de Boet. Entre el Piquet del Port (S, 2.583 m) i la Pica Roja (N, 2.903) s'obre l'ample coll del port de Boet. A recer de la roca grossa que guarda el pas es pot reposar de la pujada per agafar forces per la baixada. Cap al NE es divisa l'estany de la Socarrana, uns 200 metres més avall. S'hi baixa fent petites ziga-zagues, primer, apropant-se a la tartera i passant vora una borda i, després, pels caminets que baixen vora els rierols. S'arriba a l'estany de la Socarrana (5,35 km, 2.292 m, 2 h 29 min) per la seva riba meridional; cal vorejar-lo per la dreta, el seu costat més curt, anant cap al NE. Un cop a l'altra punta, la més occidental, es travessa el rierol que en surt per baixar-lo per la seva esquerra en direcció SE. Sempre per aquest costat del corriol es baixa, primer, en direcció SE i, més endavant, cap al NE. El camí, seguint marques grogues, té un desnivell negatiu de gairebé 500 m durant un quilòmetre i mig per anar a buscar la vall del riu Solcem, que, com ja es pot veure a baix, es divideix en múltiples ramals que amaren tota l'ampla vall.

7,27 km (1.810 m), 3 h 14 min. Vall de Solcem. Reapareixen les marques blanques i vermelles del GR transfronterer, que se'n va a buscar la pista a l'altra banda de la vall. Cal agafar el sender que marxa en direcció N, cap al final de la vall, seguint el riu per la banda esquerra. En els següents quilòmetres es van saltant els diferents afluents del Solcem i es passen diverses bordes. Cal mantenir-se encara a l'esquerra del riu, deixant un pont a la dreta que connecta amb la pista. Tot seguit, continuant cap al N, es baixa pel costat de la cascada de Labinàs i es creua pel següent pont cap a la dreta (E) per, de seguit, trobar la pista (9,39 km, 3 h 42 min). Seguint-la cap al N, el sender de seguida se'n desvia per salvar un revolt baixant directament pel marge esquerre. Retrobada la pista, es segueix per 225 m més i es torna a deixar per agafar el sender que surt a mà esquerra i que fa més còmode la travessa.

10,55 km (1.617 m), 3 h 57 min. Pàrquing de l'estany de Solcem. Es retroba la pista i es segueix planejant cap al N fins que s'és en una borda gran al costat de l'aparcament. A partir d'aquí, la pista es transforma en una carretera; es pren en direcció NO seguint els senyals blancs i vermells del GR, que apareixen cada pocs metres. Es fa una volta cap a la dreta rere una gran roca i, al següent revolt cap a l'esquerra, ja s'és davant l'estany de Solcem, que es voreja pel costat oriental al llarg de gairebé tres quilòmetres. S'arriba a la presa (13,09 km, 3 h 32 min) i la carretera fa un gran revolt per baixar fins a la seva base. Es continua baixant cap al NO, fent ziga-zagues i revolts per anar perdent alçada. Cal seguir sempre la calçada principal, deixant a mà dreta pistes secundàries. Vall enllà, es passa pel costat d'una àrea de servei i pàrquing (16,67 km, 1.190 m, 4 h 20 min); es continua baixant en direcció NO, ara parant atenció a les marques GR i a una propera desviació que surt a l'esquerra.

17,62 km (1.138 m), 4 h 32 min. Trencall (senyalització del GR) cap a Monicon, que baixa fins al riu per un fort pendent (una creu blanca i vermella indica que no cal seguir per la carretera.) De seguida es troba el riu Vic de Sòs, que es travessa per un pont. Girant cap a la dreta (NO), el sender descendeix suaument, primer a tocar del riu, després, separant-se'n. Finalment, es divisen unes construccions: s'arriba a Monicon.

18,45 km (1.088 m), 4 h 45 min. Monicon. S'entra al llogaret de Monicon pel sud i, seguint el seu únic carreró, s'arriba, primer, a la Gîte d'étape i, després, al bar i restaurant. Es travessa el riu Vic de Sòs per la carretera D8 en direcció l'estany de Solcem (SE). Just després del primer revolt surt una carretera cap a la dreta i unes banderoles indiquen Marc cap al N. Cal agafar aquesta carretera, que de seguida es deixa a mà dreta i es continua per un sender que segueix baixant el riu per la seva dreta (en el mateix sentit que el corrent). El camí desemboca a una carretera estreta en un revolt. Es continua seguint el riu i vorejant diverses cases fins que s'arriba a la carretera principal D8 al costat de l'església de Sant Antoni del Montcalm de Marc

19,62 km (1.010 m), 5 h 1 min. Marc. Un senyal indica Auzat, la direcció que cal prendre (N) seguint la carretera cap a la dreta. Es passa una àrea de servei i es creuen les canonades dels salts d'aigua que perforen tota la vall. Encara es camina per la carretera 235 m més, quan el sender surt a mà esquerra i baixa per tornar a creuar el riu. Cap a la dreta (N) es segueix, molt a prop de la riba, un caminet vorejat per un mur de pedra. S'arriba altre cop a una carretera asfaltada (20,35 km, 978 m, 5 h 11 min), que cal agafar (recte per l'esquerra, NE) durant 65 m per tornar al sender que continua per l'esquerra del riu. En tornar a trobar una carretera, es veu un plafó d'informació de la xarxa de circuits atlètics de muntanya del Sindicat de Turisme de les Valls del Tarasconès, per la qual encara es seguirà fins a Herout. Es pren aquesta carretera cap a l'esquerra (NO) i al següent revolt (a 50 m) es deixa per continuar recte i tornar a entrar al bosc. Ara el camí s'aparta del Vic de Sòs enfilant-se lleugerament cap a Herout (22,29 km, 5 h 35 min); aquí dalt s'abandona el traç del GR10, que marxa cap a l'esquerra en pujada cap al NO. Es continua baixant, per la dreta (NE), fins a tornar a creuar el riu

23,06 km (867 m), 5 h 45 min. Carretera D8. Després d'un revolt a la dreta (E/SE) i travessar un pont encara dins el bosc, el sender ha desembocat altre cop a la carretera D8 en un revolt. Es continua baixant per la carretera, ara per la dreta del riu, es passa una àrea de servei i, al següent pont (400 m més endavant), es torna a creuar el Vic de Sòs (NO) seguint la indicació cap a Auzat. Un cop passat el pont s'agafa una pista a la dreta que discorre entre una tanca alta i el riu en direcció NE. La pista s'estreny i va pel límit del bosc. En una clariana surt un sender perpendicularment cap a l'esquerra (NO) que entra al poble d'Ornac, avui en runes.

24,15 km (796 m), 6 h. Ornac. El sender que entra a l'antic poble és un circuit d'hípica que discorre entre vailets elèctrics. Es segueix entre les runes del poble, es creua una antiga cantera de granit i, després d'un últim ziga-zaga, s'arriba al Centre Eqüestre d'Auzat

